

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

== A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG“ HIVATALOS KÖZLÖNYE ==

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyetemi tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon Egy példány 10 fillér.

Telefon

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FULEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K. A nyílt-tér és hirdetések előre fizetendők.

M. kir. postatakarékpénztári choque-számla 10,489. szám.

Árnyképek.

A helybeli sajtót, jó lélekkel senkise vádolhatná meg azzal, hogy nem emelte fel mindég és mindenkor tiltakozó szavát a társadalmi ferdeségekkel szemben; senkise vádolhatná meg jogosan, hogy nem folytatott kétségbeesett titáni harcot, hogy nem követett el mindent, hogy ezt az erjedésnek, bomlásnak indult társadalmat új életre, pezsgő cselekvésre, az egymás iránti tiszteletre, becsülésre, a közügyek iránt való melegebb érdeklődésre bírja; lehetnek az eszközök különbözők, a módokat eltérők, az irányzatok másmineműek, de megvolt a nemes intenció, a becsületes törekvés, a magasabb erkölcsi lelkesültség, melyet cáfolni, kétségbevonni, letagadni, vagy lekicsinyelni, a legalacsonyabb fokra szállított igazságérzettel sem lehet.

És ha a helyi sajtó ellenére azon meggyőződésének: hogy ugyanis süket füleknél, érzéketlen lelkeknek prédikál, még sem vesztette el türelmét, még sem merült ki és nem fásult bele a meddő küzdelmekbe, ez olyan nagy érdeme, mely előtt minden objektív figyelőnek meghajolni, kötelessége; hiszen ha ez a sokat lenézett, lekicsinyelt, sőt gyakran kigunyolt sajtó már feladta volna a küzdelmet és nem igyekezett volna, — legszentebb kötelességéhez hiven, a mindinkább agyarkodó, gyűlölködő és egymástól, a legtöbbször indokolatlanul eltávolodó, széthuzódó elemeket egy-egy újabb kísérlettel közelebb vezetni egymáshoz, akkor talán már régen átcsapott volna fejünk felett a láng és az égő üszkők közül lehetlenség lett volna a társadalom becsületét megmenteni; akkor már jelszavak, pletykák és rágalmak helyett furkos bottal, vagy revolverekkel állanánk egymással szemben és az ádáz tülekedésben, testvér-testvér ellen, ember-ember ellen folytatna véres irtó háborúságot...

Az ilyen vészjelző pillanatokban mindég a feladata magaslatán álló sajtó kereste és találta meg, a felcsapkodó lángok csillapító olaját, azt a mérsékelt hangot, mely a felizgatott kedélyeket csendesebb, higgadtabb mederbe terelte és békítő szózatával a vélt sérelmeket, duzzadó ambícióból eredő visszavonulást megszüntette, vagy kiegyenlítette...

Az utolsó időben ismételt történetek kísérletek ebben a nemes irányban; sőt úgy látszott, hogy az egyedek — mint társas lények — önmagukban érezték a már szürke, rideg izoláltság dermesztő fagyát, lélekölő hatását és mintha azt a zord telet — mely az emberi lelkeket egymástól elválasztotta, — egy ébredő tavasz enyhe szellője érintette volna...

Álmodtuk-e ezt, vagy csak autoszugesztio útján jutott hozzá képzeletünk, nem volnánk képesek megállapítani.

Mert éppen a közelmúlt eseményei vetnek sötét árnyat erre a mi nagyon szomorú társadalmunkra, melyeket a sajtónak bűn volna elhallgatni és a melyeket eddig is csak azért kendőztünk, takargattunk, mert beakartuk várni a végeredményt; és miután ez most már kétségen kívül megállapítható, miután súlyos következményeivel nemcsak bennünket, de más érdemeseket is érintett, lehetetlen, hogy csakugy egyszerűen napirendre térjünk felettük.

Mi is történt hát a közelmúltban? Lássuk csak a megcáfolhatlan igazság ríktó, világitásánál.

Városunk, mint az I. erdélyi szinikerület egyik számottevő faktora, a színházi idényt — a mult hagyományaihoz hiven — két részre: október és április hónapokra osztotta fel, mint a mely hónapok eddig az itt működött színtársulatoknak mindég a legjövendelmézőbbeknek bizonyultak. És ez így rendjén is volt, mert ha mi, helyesebben színiügyi bizottságunk, az időlegesen itt működő társulat szervezésében, műsora megállapításában, ellenőrzésében, jogokat biztosítottunk magunknak, anélkül, hogy az ilyen nagyszabású társulat fenntartásához, utiköltségéhez, egyéb kiadásaihoz, egy fillér subvencióval is járulunk, sőt még hajlékot sem adhatunk neki, hanem 32 korona napi terembér megfizetésére is kárhoztatjuk, akkor a legcsekélyebb erkölcsi támogatás, a mit tőlünk jogosan ez a társulat megkövetelhet az, hogy jövedelmei fokozására, tömeges támogatásunkkal segélyre siessünk...

És mi történt mégis? Az történt, hogy bár a színiügyi bizottság bizton tudta, — mert hiszen maga határozta így — hogy ez a magasabb igényeknek szerve-

zett társulat *október elején köteleles* nálunk előadásait megkezdni, egy jelentkező táncmesternek meggondolatlanul engedélyt adott *egy szeptember elejétől október közepéig terjedő hat hetes* táncitanási ciklusra, mert azt a táncmestert a *haute-voleé* támogatta. Mi a derék, jó öreg táncmesternek ép olyan régi, szíves barátai vagyunk, mint a most itt működő színiigazgatónak; ebben az ügyben nem vezérel bennünket sem érdek, sem személyes ellenszenv: mi mindakettőnek, létjogosultságát elismerjük, mindegyik javát a lelkünkön viseljük, de sokkal erősebb bennünk az igazságérzet, semhogy magunkba tudnók fojtani a szót, azon végzetes, nagy igaztalanság felett, mely ez esetben egy 60 tagu jobb csorsra és nagyobb megbecsülésre méltó színiigazgatóval történt és ez a sérelem nem csak az ő személyén, társulatán, *de a magyar színművészet reputációján ejtett*, melynek mindenesetre és feltétlenül nagyobb az erkölcsi értéke, mint egy táncitanító magánerdeke.

Tavaly, mikor egy szegényebb ördög kopogtatott *szeptember hónap* növendékekért az iskolák ajtaján, azon helyes és megbecsülendő indoknál fogva nem adták ki táncitanásra a növendékeket, mert két és fél havi szünet után csak akkor vonultak be ismét az iskolai fegyelem alá, melyet a hosszú vakáció, tapasztalat szerint, mindég meglazít. Ez olyan erkölcsi ok, melyért a tantestületeket a legmesszebb menő elismerés illeti meg...

Ámde az idén lazítottak ezen az erkölcsi felfogáson, elannyira, hogy a táncmesternek, — mert kizárólag uri táncmester, — egy állami intézet tornacsarnokát bocsátották rendelkezésére, nyilvánvalóan abból az okból, hogy az arisztokratikus libácskák, véletlenül a polgári csibékkal össze ne kerülhessenek.

A táncórákra mintegy 60—80 növendék járt, kik egyenként 16 koronát fizettek; elvontak tehát a színháztól 1280 koronát és ezenkívül a közönségnek azt a jelentékeny számát, mely estenként 5-től 7 vagy 8 óráig a növendékek kíséretében a táncórákra járt; mert ne áltassuk magunkat és másokat, de valljuk be őszintén hogy *egyszerre, egy időben*, a táncitanítás és a

színházbajlás költségeit anyagi képességünk nem bírja meg.

De elkövezték a magyar színművészet ellen azt a merénylőtet is, hogy addig jártak a terembérlő nyakára, addig fenyegették, míg kénytelen-kelletlen beleegyezett abba, hogy a színház szomszédságában levő kisteremben tartották a zárótáncvigalmat, mikor a színházteremben az előadás üres padosorok előtt folyt le; és mindezt egyedül és kizárólag az anyák hiúsága idézi elő, a kik így módon készítik elő a jövő társadalmát, hogy már ebben a zsenge korban is érlelik, táplálják gyermekeikben a hiúságot, az önhittséget, a gögőt, mely később ugyancsak a társadalmon bocsulja meg magát.

És mi balga ideálisták, kik görnyedt hátunkkal, lelkünk vérevel rójjuk a betüket — azt hisszük, azzal áltatjuk magunkat, hogy ezt a társadalmat javítani, tömöríteni és egységes nemebbé cél felé vezérelni is lehet...

Beteg, nagyon beteg ez a társadalom; fáj minden tagja; elszibhadt minden érzéke; csak a feltűnés, a fényezés, a külső máz és a belső léhaság ütötte fel benne tanyáját...

Rámutathatunk a tünetekre, — a mint azt tenni kötelességünk, de ha önmaga nem találja meg gyógyszerét, ha önmaga nem érzi minden benső tartalom hiányát, ha nem vágvódik túl a közönséges élet cifra ürességén egy magasabb légkörbe, úgy megérdemli hogy önmagában találja pusztulását, züllését és megsemmisülését...

Deréki Antal.

Magyarország külügyi helyzete.

Irtó: Burgyán Aladár orsz. képviselő.

Az a nagy kavargás, ami az egész világsajtóban észlelhető Bosznia és Hercegovina annektálása folytán — ugyszólván az események előterébe tolják Magyarországot.

A magyar királynak erélyes kézzel megtett politikai sakkhuzása egyszerre más képet adott Európa Balkán politikájának és amíg ez egyrészt növelte a kettős monarchia súlyát és tekintélyét az egész külföld előtt, addig másrészt behatóbban terelte Európa figyelmét a magyar királyságra.

Akármilyen szinben igyekeznek is feltüntetni osztrák politikusok ennek a két tartománynak annektálását: az iránt mindenki tisztában van az első

perctől fogva, aki csak a közjogi helyzetekkel és történelmi vonatkozásokkal kellőképpen szokott számot vetni, hogy Bosznia és Hercegovina Szent István birodalmának tartozéka és így maga az annexió nem a közös uralkodónak, hanem a magyar király tényének tekintendő, aki ezzel eleget akart tenni a hitlevélben és koronázási esküjében ország-világ előtt tett fogadalmának.

Nem említve a maroknyi Szerbia szöszatyárkodását, amellyel eddig is csak neveltségessé tette magát egész Európa előtt, úgy tüntetvén fel az annexiót, mintha ezáltal rajta sérelem esett volna, holott történelmileg és a berlini egyezményből is világosan beigazolható, hogy Bosznia és Hercegovina Szerbiának se ingje, se gallérja, tehát semmi köze ehhez a két tartományhoz — csupán Anglia és Törökország az a két állam — amely szemrehányásokkal illeti az annektálás miatt külön is Magyarországot.

Törökország, mely ebben az annektálási ügyben az egyedüli vesztes fél, mert ezuttal formailag is elveszítette fenhatóságát, melyet lényegileg már 30 év előtt elveszítette a berlini egyezmény folytán, amidőn Magyarország Ausztria vette át Bosznia és Hercegovina törvénykezését és közigazgatását, szemrehányást tesz nekünk magyaroknak, hogy nem tiltakoztunk az annektálás ellen, holott ezt tőlünk, mint lovagias nemzetűtől éppen ők, akik bujdosóknak otthont nyújtottak, joggal elvárhatták.

Anglia szintén lovagiasságunkra hivatkozva tesz nekünk szemrehányást az annexióval kapcsolatban.

Mind a két szemrehányás egyformán méltánytalan és igazságtalan is Anglia hivatkozik szabadságharcunkra amidőn nemzetünk nagy fiát, Kossuth Lajost négygyűléseken ünnepelték angol honpolgárok és rokonszenvéket nyilvánították a szabadsággért és függetlenségéért küzdő magyar nemzet iránt. Csakhogy Anglia megmaradt ennél a rokonszenvnél és ölhetett kézzel nézte a győztes magyar felkelő seregek az idegen orosz hatalom által való leigázását!

Akármilyen nagyra is becsüli Magyarország Anglia rokonszenvét, a melyet iránta a multban is tanúsított; akármilyen igaz legyen is Törökországnak, amidőn arra hivatkozik, hogy szabadság hőseinknek számüzetésük alkalmával otthont adott, amire Magyarország ma is csak hálaival gondol vissza; mégis igazságtalan az ellenünk omló szemrehányás, mert Bosznia és Hercegovina odacsatolása Szent István birodalmához már 30 év előtt elhatározott dolog volt, amikor Európa utasítására Magyarország—Ausztria ezt a két régi tartományát a magyar királyság okkupálta.

Anglián semmi sérelem nem esett és Törökország már 30 év óta tudja, hogy ezt a két tartományt elvesztette, mert hiszen Andrassy Gyula gróf, az akkori külügyminiszter a mai állapot bekövetkezését már 30 év előtt Berlinben elég világosan előre bejelentette.

Nem is lehetett józan ésszel Magyarország és Ausztria külügyi politikájáról olyan bambaságot feltételezni, hogy 30 évig, vagy végtelen időnkig óriási pénzáldozatokkal fenntartott, vérelel megszerzett tartományt

szabad prédául dobjon oda mindenféle délszláv őrvöngés céljaira, hogy ez a szabadjára hagyott őrvöngés magát az anyaországot is ragályképpen megfertőzze, úgy, ahogy már ez folyamatban is volt!

Magyarországnak becsületbeli kötelessége ebben a kérdésben támogatni a magyar király politikáját, a melynek célja az, hogy szétoldja Európa állandó viharfészkekét, rendet teremtsen a Balkánon ezáltal, hogy a magyar királyságnak visszaszerezze ugyanis vérelel elfoglalt két régi tartományát.

Ezzel a visszacsatolással nemcsak Európa nyer, de maga a két tartomány lakossága is, mert a magyar királyság népe alkotmányos uralom alatt áll és vallásának, anyanyelvének használatában mindenki olyan szabadságot élvez, aminőt seholl másutt Európában.

Vesztes fél itt igazán nincs is más, csupán az alattomos nagy délszláv politika és annak szertefoszott ábrándjai.

De ez a veszteség-nyereség egész Európának!

LEGUJABB.

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, október 21.

A harcias hangulatot egyszeriben békés hangok váltották fel. Még szombaton felette veszedelmes volt a helyzet, mert Törökországot kihozta sodrából a Bulgária felől áthallatszó fegyvercsörtetés és eltökte magát a végsőre: a mozgósításra. Ebben a kritikus pillanatban a német birodalmi kormány erélyesen megintette a Malinov-kabinetet, hogy hagyjon fel a háborus készülődésekkel és a berlini jegyzéknek nyomában meglelt a kívánt hatása.

Belgrádban is csöndesebb lett az utcai események, a török kikötőkben alább hagy a bojkott-mozgalom, az európai diplomácia pedig sietve készíti elő a jövő nemzetközi konferenciát.

Naum pasa török nagykövet több újságtudósító előtt kijelentette, hogy a mozgósítási terv készen volt s hogy a vasúttársaságok megkapták a megfelelő utasításokat, a tervezett intézkedéseket azonban nem fogantatosították, mert a porta szombat este végre megkapta Bulgária részéről a kért biztosítékokat. 48 órán belül a helyzet békés lett.

Belgrádban a vasárnap ugyancsak viharos lefolyású volt. A tüntetések már délelőtt megkezdődtek. Tíz óra körül évi gyűlést tartotta a nemzeti párt. A gyűlés után a résztvevők, akikhez a diákok is nagyszámban csatlakoztak, a Mihály herceg szobra elé vonultak. Ott a haladók vezére, Bibaracz hosszabb izgató beszédet mondott, amelynek az utolsó passzusában háboru hurokat pengetett. Ribaracz a pártja nevében babérkoszorút helyezett a szobor talpazatára. Ezután a tömeg hazafias dalokat énekelve és Ausztria-Magyarország ellen szitkozódva bejárta az utcákat. A sokaság viselkedéséről úgy látszott, hogy tüntetni akarnak a magyar és osztrák kereskedők ellen, de a rendőrség ez egyszer megelőzte zavargást. Délután az ottani olaszok egybehi-

vására hadimeeting volt. Több lázító szónoklat elhangzása után határozati javaslatot fogadtak el, amelyben kötelességükre teszik a Szerbiában lakó olaszoknak, hogy állást foglaljanak az Ausztria-Magyarország erőszakoskodása és a Balkánon való német előnyomulathoz. Majd tüntető körmenetben haladtak végig a városon. A menet élén olasz lobogót vittek, amelyet a muzeumból szedtek elő és amely alatt az olasz gyarmat harcolt a szerb-török háboruban. Először az olasz követség elé vonultak, onnan a konakhoz mentek, ahol viharos ovációkat rendeztek a királynak, hogy ezzel rácsafoljanak az ő népszerűtlenségéről elterjedt hírekre. A király a minisztereinek és a tábornokainak a kíséretében megjelent az erkélyen és a következőket mondta:

— Köszönöm a ti lelkesedéseteknek spontán megnyilatkozását. Remélem, hogy Szerbiának igazságos és jogos ügye diadalmaskodik fog.

A sokaság hatalmas ujjongásba tört ki ezeknek a szavaknak a halatára. A konaktól a menet a Mihály herceg-utcába tartott, ahol a magyar és osztrák kereskedők üzlethelyiségei vannak. Odaérkezve nekirohantak a boltoknak és nagy puszitást végeztek. Leütöttek a cégtáblákat, beverték az ablakokat, sárral, piszokkal hajigálózta, többeket, köztük asszonyokat is tetteleg bántalmaztak. A rendőrség tetlenül nézte a rombolást. Csak a személyi biztonságra örködött, de a vagyonára nem. Ha sonlóképpen járt el a helyszínére kísietett zászlóalj is. Fél tizenkét óra körül fejzódott be a tüntetés. Ötven olaszt és huszanhét szerbet tartóztattak. A király manifesztumot fog kibocsátani, amelyben nyugalomra inti az országot, hogy várják be türelemmel, amíg az értekezlet kimondja az utolsó szót.

Ausztria-Magyarország Törökországgal Bosznia-Hercegovina annexiója tárgyában megegyezésre jutott. Még az európai konferencia összeülése előtt az érdekelt hatalmak közvetlenül fognak egymással megállapodni és határozataikat a konferencia elé terjesztik, amely azokat egyszerűen elfogadja és legalizálja. Az orosz kormány szempontjából ez nem tekinthető sikernek.

KÜLÖNFELEK.

— Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy a multkor talált kis hulla a nagygyakorlatok maradványa volt;

mondják, hogy tűzoltószereinket a héten szellőztetni vitték, hogy a szinben meg ne penészesedjenek;

mondják, hogy színészeink naponként zsufolt házak előtt játszanak és az igazgató már külön waggont bérelt, melyen az itt szerzett deficitet fogja elszállítani;

mondják, hogy az agyagfalvi emlékoszlopot már a jövő században fel fogják állítani;

mondják, hogy a Vár-utcában felgyülemlött töcsát halastónak fogják berendezni;

mondják, hogy a hirtelen beállott hideg miatt a faárak jelentékenyen alább szálltak;

mondják, hogy a háborus hírek hallatára leányeselédeink mind felmondták a szolgálatot és markotányosnóknak készülődnek;

mondják, hogy a szüretelés nálunk addig késlett, míg teljesen be-fagyott.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget — a szerkesztőség.

— **Személyi hír.** Megemlékeztünk már arról, hogy Kossuth Ferenc, mint a függetlenségi párt elnöke, csoportonként rendeli magához a függetlenségi képviselőket, hogy velük az új választási reformról tanácskozzék. Városunk érdemes képviselőjét Solymossy Endrét mult hét végén hívta meg, ki e célból a szombat delutáni vonattal a fővárosba utazott.

— **Udvarhelyvármegye a tüdőbetegekért.** A temetők ünnepén, halottak napján, a szegénysorsu tüdőbetegek szomorú ügye lép előtérbe. Mindenütt visszhangra talál a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület kérés jelszava: Asszonyok! Leányok! Jó lelkek! Kössetek a halottaitoknak szánt koszoruba egy szál virággal kevesebbet s azt ajánljátok föl a halál pitvarában levő tüdőbetegek meggyógyítására. Az országban mindenütt rendeznek a szegénysorsu tüdőbetegeknek temetői gyűjtéseket. Nem sokból áll az egész. Négy-öt urinó megbeszéli a dolgot. A temető bejárója elé tesznek egy ládikát, szekrényt vagy kosarat. Aztán fölöltve örzik és felhívják adakozásra a közönséget. És a közönség a maga irgalomadományát oly szívesen adja erre a felebaráti célra. Bizony, ha a könyörületnek ez a munkája divatba jönne, nem 80.000 ember halna meg az országban, sokkal kevesebb. Ezekkel kevesebb. Vármegyénk emberszerető alispánja, a főszolgabírák, községi előljárók hatalmas segítséggel vannak vármegyénkben. Mintegy 200 gyűjtőtársoly van a községekben s a mai naptól azokba szintén gyűjtik az irgalomfilléreket. Csak aztán ezt a szent vámot senki meg ne tagadja. Lapunkban közzé fogjuk tenni a vármegyénkben s az egyes járásokban gyűjtött adományokról szóló jelentéseket. S örömmünkre szolgálna, ha az áldozatkészségnek, az altruizmusnak tüdőklő példáját a mi vármegyénk, városunk nyujtaná. Igen kérjük olvasóinkat, közöljék velünk, hogy hol alakult temetői gyűjtőbizottság? És általában kérjük, hogy segítsük meg a derek egyesületet, mely a gyűjtött összegből elsősorban az életükért nálunk (és vármegyénkben is) esedező tüdőveszes betegeket gyógyítja ki, másodsorban új tüdőbetegeket gondozó házakat épít. Az ügy sikere hőlgyeink kezeibe van letéve. Győzelmeiket hirdessék a föl-szárított könnyek és a haláltól megváltott emberek hálaímaja.

— **Különös időjárás.** Vasárnap e hó 18 án gyönyörű verőfényes őszi nap alkonyán, úgy este 8 óra tájt erős mennydörgéstől és villámlástól kísért tartós eső zudult le városunkra, melynek megszüntével erős szélvihar keletkezett, mely egész hétfőn tartott és a levegőt annyira lehűtötte, hogy dideregve, fogvacogva jártunk-keltünk az utcán; kedden virradóra még na-

gyobb
hekber
és a h
volt h
maga
mint
Remél
net és
sunk i
landóv
és erő

—
szomb
a saját
den te
termet
kedvü
volt n
ségei
sikerül
János
gárme
még n

—
helyi
sági je
Forbus

Kiss
énekve
kas E

Moh
lelkész
Sárosi
kedves
kísérje

—
gedte,
gyergy
ját kér
járásbi

—
egyház
lyázat
ván, a
lése va
és delü
megke
deklód

—
gyűlés
9 órak
terméb

—
falvi P
számít
názium
külödt
tűzni a
a gimn
emlékü
emlékb
tett ön

—
peres
let" 19
d. e.
kath. f
talános
1 é s t
9 óra
Sancte
Délétü
Elnöki
gyűlés
és hit
bizotts
lenti a
jóvaha
oroszh
tése a
8. Előa
gimnáz
Márton

igaz lelkesedésnek, valamint a tanítók hivatásszeretetének tulajdonítható. E népes gyűlés tárgyai voltak: Elnöki megnyitó Fülöp Árpád természetrajzi tanítása a pityékről felolvasott Elekes György a tanító, önképzése és eszközei című tételről, előadást tartott a villamosságról Macskási Zoltán és végül négy szólamra énekeltek: Darkó Lajos, Szász Ferenc, Bacsó Lajos és Marosi Mátyás. Valamennyi szereplő derekasan oldotta meg feladatát, miért is a kör teljes elismerését és köszönetét érdemelték ki. A gyűlés végével közebed volt az iskola helyiségében, hol Jakab Adolf etédi kereskedő szíves vendégszeretettel látta el a munkában kifáradtakat.

Fogzás.

Ugyan adjatok a szenvedőnek SCOTT-féle Emulsiót és kíméljétek meg álmatlan éjszakától. A fogak minden fájdalom és belbaj nélkül bujnak elő, fehérek, erősek és egyenesek lesznek. A gyermekek szereti a

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét a halászt kérik figyelembe venni.

SCOTT-féle Emulsiót és készségesen fogja azt szedni. Az emésztést, ha meg van zavarva, mindenkor helyre állítja és előmozdítja.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható minden gyógyszerárban.

Téli menetrend.

Érvényes 1908. évi október hó 1-től.

Szv.	Gyv.	Budapest k. p. u.—Predeal—Bukarest—Palanca	Gyv.	Szv.
I-III.	I-II.	Állomások	I-II.	I-III.
820	915	i Budapest k. p. u.	750	720
1121	1112	é Szolnok	539	344
144	1247	é Püspökladány	408	177
—	218	é Debreczen	220	1040
348	211	é Nagyvárad	239	1109
827	553	é Kolozsvár	1110	559
733	987	é Dés	—	340
1016	726	é Aranyosgyéres	930	348
1048	755	é Torda	852	318
1044	750	é Székelykocsárd	900	370
453	1025	é Marosvásárhely	615	1225
1143	831	é Tövis	812	157
—	930	é Gyulafehérvár	700	1244
—	408	é Arad	1227	632
800	1220	i Budapest k. p. u. Aradonát	1225	605
404	1000	i Arad	438	825
1056	746	i Gyulafehérvár	970	225
1206	838	i Tövis	812	157
1229	905	é Küküllőszög	735	1253
302	911	i Küküllőszög—Parajd	648	1228
902	223	é Parajd Szovata és Korond fűrdők	105	745
127	944	é Kiskapus	656	1146
358	1257	é Nagyszében	445	731
300	1055	é Segesvár	549	954
320	1110	i Segesvár-Sz.-udvarhely	600	917
326	1114	é Héjjasfalva	526	930
402	1150	i Héjjasfalva-Sz.-udvarhely	531	849
441	1229	é Székelykeresztúr	430	815
606	155	é Székelyudvarhely	395	700
—	—	Homoródi-, Szekei-, Gergely- és Solyomossy-féle Sósfürdők	—	—
632	135	é Földvár Előpatak-fürdő	313	637
712	209	é Brassó	245	546
1200	219	é Predeal	112	—
111	331	é Bukarest	800	—
805	920	é Brassó Kézdivásárhely-Bereczk	159	633
841	305	é Sepsiszentgyörgy	1241	505
1008	430	é Kézdivásárhely	1033	—
1249	705	é Kézdivásárhely, Vénus-ásványvíz-forrás, kőbányák, lennagolaj készítés	952	154
134	733	é Bereczk	905	1257
925	856	é Sepsiszentgyörgy-Gyimes-Palanca	1205	425
1035	500	é Málnás-fürdő	1113	346
1114	610	é Tuzsád-fürdő	1093	321
1143	638	é Csikszentreda	993	233
1242	831	é Mádéfalva	824	151
115	900	é Gyimes	520	—
336	306	é Palanca	—	1002
346	346	é Mádéfalva	755	150
200	946	é Gyergyószentmiklós	590	1020
440	1230	é Gyergyószentmiklós	—	—

Török szerencséseje — örök!

Aki nem hiszi — próbálja meg: vásároljon m. kir. szab. osztálysorsjegyet az 1908. nov. 19. és 21-én kezdődő XXIII. sorsjátékhoz **Betegh Pál** könyv- és papirkereskedésében Székelyudvarhelyt, Kosuth-utca 31. szám alatt, hol **Török-féle** osztálysorsjegyek már kaphatók s meg fog győződni, hogy egy huzási nap sem mulik el, amelyen Magyarország legnagyobb bankháza: **Török A. és Társa** rt.-nál a vevőknek nagyobb nyereség ne jutna, mert hát mindig igaz marad, hogy **Török szerencséseje — örök!**

Kiadja: **Betegh Pál** villam-motoros könyv- és újságkiadó intézete.

FOGORVOS PERL JÓZSEF

American dentist Székelyudvarhelyen tartózkodik. Lakása: Budapest Szálloda 2. sz. Rendel: délelőtt 9—12 óráig és délután 2—5 óráig.

Csemegecsésző, csakis elsőrendű nemas fajok, — postakosaránként 2-30 K, 100 kg. vételnél 40 K. Csemege alma és körte postakosaránként 2-40 K, 100 kg. 24 koronától feljebb. — Görög és sárga dinnye 100 kg. 10 K, tunkoszlán és ananász 32 K, postakosaránként 2-40 K. — Paradicsom, fűtlen zöld paprika és fejeskáposzta postakosár 2 K. Vasuti rendelést csakis előleges bekiáltással: **Szabó 176. gyümölcskiviteltele Csongrád.**

Árverési hirdetés kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Pál Albertné** végrehajtónak, Csögözi Elek és neje **Papp Borbála** végrehajtást szenvedő elleni 32 K 20 f tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék területén levő és a székelyudvarhelyi 1431. számú telekjegyzőkönyvben A 11 rendszám 437—10. helyrajzi számú két lakrészt magában foglaló épületes telekre 1152 K ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1908. évi november hó 7-ik** napján délelőtt 9 órájkor alólított tkvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adni. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. A kir. törvényszék, mint telekjegyzőkönyvi hatóság. Székelyudvarhely, 1908 évi augusztus hó 25-én. **Gyarmathy Ferencz**, kir. tszéki egyes bír.

10814—1908. tkvi sz.

Hirdetmény.

A m. kir. Igazságügyminiszter ur 1906. évi július hó 6-án 14114—1906 szám alatt elrendelte, hogy a székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekjegyzőkönyvi hatósághoz tartozó **Székelyfancsal** község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t. c. 1889. évi 38 t. c. és az 1891. évi 16 t. c. cikke a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t. c. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosíttassék. E célból a helyszíni eljárás **Székelyfancsal községben 1908. évi november hó 18-ik napján** fog kezdődni. Ennélfogva felhivatnak:

- mindazok, kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a kiküldött bizottság előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló esetleges okirataikat mutassák fel.
- mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekjegyzőkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. évi 29. t. c. 15—18. §-ai és az 1889. évi 38. t. c. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, vagy oda-hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos az átruházás lét-

rejöttét a kiküldött bizottság előtt szóval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben ez uton jogait nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől esznek.

3. Továbbá mindazok, kiknek tényleg már megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmeznek, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg mentesség kedvezményétől esznek.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. Székelyudvarhely, 1908. évi október hó 14-én. **Gyarmathy Ferencz**, kir. tszéki bír.

BÉLYEGZŐK

megrendelésre mindenféle kivitelben bárhova a legpontosabban szállítanak **Betegh Pál** könyvpapir kereskedéséből Székelyudvarhelyt.

BORI!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható

Szám: 4001—1908. k. i.

Pályázati hirdetés.

Udvarhelyvármegye homoróli járásához tartozó kányádi körjegyzői állásra, mely alá Kányád, Petek, Jásfalva községek tartoznak, pályázatot hirdetek, s felhívom azokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, — hogy az 1900. évi I. t. c. 6 §, illetve az 1900. évi XX. t. c. 3. §-ában előirt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **folyó évi november hó 15-ig d. u. 4 óráig** feltétlenül nyújtsák be mert a később érkezőket nem fogom figyelembe venni.

- J a v a d a l m a z á s :
- Fizetés 1600 korona.
 - Természetbeni lakás.
 - Irodai átalány 82 korona.
 - Fuvarátalány Kányád és Jásfalva részéről 60 korona.
- Petek esetről-esetre a körön kívüli utazást uti napló szerint megfelelő arányban fizeti. Oxlánd, 1908. október 10 én. **Szabady**, főszolgabíró.

forduljon minden érdeklődő, ki sulyt fektet I. fajtisza anyagra.

NAGYENYED = re
Alsófehér m.

Gyümölcsfák, disz- és kerítés- és növények stb.

Nemes szilvacsemetékben nagy készlet.

SZŐLŐOLTIVÁNYOK európai, amerikai sima és gyökeres vesszők. Árjegyzékeket ingyen küld.

FISCHER és Társai
faiskolák és szőlőoltványtelepek.